

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 554/2015
30.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.К., због кривичног дела изнуда из члана 214. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.К., адвоката С.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1848/11 од 24.02.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2109/12 од 24.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.К., адвоката С.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1848/11 од 24.02.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2109/12 од 24.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1848/11 од 24.02.2012. године, окривљени В.К. оглашен је кривим због кривичног дела изнуда из члана 214. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године па је након што му је применом одредбе члана 67. ст. 1. и 3. КЗ опозвана условна осуда која му је изречена правноснажном пресудом Петог општинског суда у Београду К 29/07 од 27.01.2009. године и узета као утврђена казна затвора из те пресуде у трајању од осам месеци изречена јединствена казна затвора у трајању од две године и пет месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.01.2010. до 07.10.2010. године, од 25.11.2010. до 19.12.2010. године и време проведено на издржавању казне пре правноснажности пресуде по решењу К 24450/10 од 07.12.2010. године у периоду од 20.12.2010. до 15.10.2011. године. Том пресудом окривљени је на основу одредбе члана 196. став 4. тада важећег ЗКП ослобођен од дужности да накнади трошкове кривичног поступка и одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда. Истом пресудом окривљени С.В. на основу одредбе члана 355. тачка 2. тада важећег ЗКП ослобођен је од оптужбе да је

починио кривично дело изнуда из члана 214. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и одлучено да сходно одредби члана 197. став 1. ЗКП у односу на овог окривљеног трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2109/12 од 24.09.2014. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног В.К. преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду К 1848/11 од 24.02.2012. године у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је овај окривљени због кривичног дела изнуда из члана 214. став 2. у вези става 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му се на основу одредбе члана 63. став 1. КЗ урачунава време које је провео у притвору и истовремено је утврђено да се условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од осам месеци са роком провере од три године због кривичног дела из члана 23. став 2. Закона о јавном реду и миру изречена пресудом Петог општинског суда у Београду К 29/07 од 27.01.2009. године не може опозвати јер је протекло годину дана од дана протекла времена проверавања, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног В.К. као неоснована одбијена, а такође је као неоснована у целости одбијена жалба Основног јавног тужиоца у Новом Саду и пресуда Основног суда у Новом Саду К 1848/11 од 24.02.2012. године у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног В.К., адвокат С.Б., због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине, односно да исте преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела и да одреди да се одложи извршење преосталог дела неиздржане казне од четири месеца и 15 дана, а сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 486. став 1. и одредбе члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног В.К., адвоката С.Б., па је нашао:

Захтев је неблагоприятен.

Одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку прописано је да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3) и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Како се из списка предмета и то повратнице утврђује да је окривљени В.К. правноснажну пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2109/12 од 24.09.2014. године примио дана 03.11.2014. године, а да је исти, путем свог браниоца адвоката

С.Б. захтев за заштиту законитости против означених правноснажних пресуда поднео дана 25.12.2014. године, препорученом пошиљком РЕ 074 786 054 РС, то је Врховни касациони суд нашао да је, сходно цитираној садржини одредбе члана 485. став 4. ЗКП последњи дан рока од 30 дана од дана достављања правноснажне одлуке за подношење захтева за заштиту законитости истекао дана 03.12.2014. године, те да, следствено изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.К., адвоката С.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1848/11 од 24.02.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2109/12 од 24.09.2014. године није поднет у року који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због чега је исти оцењен као неблаговремен.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку у вези члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Зоран Таталовић,с.р.